

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209960
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7817209960.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobkyne: C. X., nar. XX.X.XXXX, bytom v Z., Z. XXX, zastúpenej Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom v Bratislava, Jána Poničana 9, IČO: 50 252 151 proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 707/25, o zaplatenie 2.990,44 eur a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 6.10.2020 č.k. 4Csp/120/2017-296 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia určil, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.8.2015 je bezúročná a bez poplatkov. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozhodol tak o žalobe v znení jej zmeny pripustenej uznesením súdu zo dňa 27.5.2019 č.k. 4Csp/120/2017-191, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.1.2011; č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.7.2013; č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2013; č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.8.2015 a č. XXXXXXXXXXXX s VS: XXXXXXXXXXXX (kreditná karta) sú bezúročné a bez poplatkov a tiež uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej 2.990,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 29.12.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa žalobu oprela o tvrdenie, že so žalovaným postupne uzavrela 5 spotrebiteľských zmlúv, ktorými jej žalovaný poskytol spotrebiteľské úvery a ktorých určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa v tomto konaní domáha a tiež kreditnú kartu s úverovým č. XXXXXXXXXXXX s dohodnutým úverovým rámcom vo výške 2.000,00 eur. Žalobkyňa má za to, že v predmetných zmluvách absentujú údaje vyplývajúce z ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., ktoré dostatočným spôsobom aj špecifikovala, v dôsledku čoho je potrebné považovať dané úvery v zmysle § 11 ods. 1 tohto zákona za bezúročné a bez poplatkov. Tiež uviedla, že žalovaný ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 spomínaného zákona, preto nie je oprávnený vyžadovať od nej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a zároveň z jeho strany došlo k hrubému porušeniu povinností vyplývajúcich z § 7 ods. 1 tohto zákona, keď posudzoval schopnosť splácať úver žalobkyne bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobkyňa splatila poskytnuté spotrebiteľské úvery, pričom pri jednotlivých úveroch preplatila žalovaným poskytnuté úvery celkovo vo výške 3.989,59 eur, o ktorú sumu sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil. Nakoľko z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX jej zostáva uhradiť sumu 999,15

eur, po vzájomnom započítaní výška bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného činí 2.990,44 eur, zaplataenia ktorej sumy sa tiež domáha v tomto konaní.

4. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že žalovaný v rámci svojej obrany nepoprel, že došlo k uzatvoreniu spomínaných 5-tich zmlúv, poprel však tvrdenia o výške úhrad, ktoré vykonala žalobkyňa, a to, že na účet žalovanej spoločnosti poukázala sumy tak, ako udáva. Úverové zmluvy boli uzavreté v roku 2008 až 2013 a boli ukončené najneskôr ku dňu 18.8.2015, kedy žalobkyňa mimoriadnou splátkou vyrovnala pozdĺžnosti voči spoločnosti. Nakoľko žaloba bola podaná (až) dňa 31.10.2017, žalobkyni podľa názoru žalovaného uplynula subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie nároku titulom bezdôvodného obohatenia, preto vzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne. V tej súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/169/2017. Po splatení úverových zmlúv dňa 18.8.2015 karty, na ktorých mala žalobkyňa dlh, jej boli zablokované. Žalovaný odstúpil od zmluvného vzťahu 13.7.2017 a upozornil ju na to, že mu má vrátiť sumu 1.774,65 eur.

5. Súd prvej inštancie po právnom posúdení veci v zmysle § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a § 137 C.s.p. dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

6. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti ňou označených zmlúv, súd prvej inštancie uzavrel, že nemá naliehavý právny záujem na takomto určení, nakoľko nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z týchto zmlúv je premlčaný.

7. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že úverové zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.1.2011 vo výške 1.000,00 eur s celkovou návratnosťou vo výške 1.909,92 eur, č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.400,00 eur zo dňa 16.7.2013 s celkovou návratnosťou vo výške 2.400,00 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2013 vo výške 800,00 eur s celkovou návratnosťou vo výške 1.360,80 eur a kreditná karta s úverovým číslom XXXXXXXXXXXX s dohodnutým úverovým rámcom vo výške 2.000,00 eur boli uzavreté od roku 2008 až do roku 2013 a boli ukončené najneskôr ku dňu 18.8.2015, keď žalobkyňa mimoriadnou splátkou vyrovnala pozdĺžnosti voči žalovanému. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje jednotlivo, úhradou každej splátky na zapožičanú istinu. Žalobkyňa podala žalobu dňa 31.10.2017, vydanie bezdôvodného obohatenia si mohla preto uplatniť len za uhradené splátky bez právneho dôvodu odo dňa 31.10.2015. Posledné úhrady však boli vykonané dňa 18.8.2015, nárok žalobkyne je teda v tejto časti nároku premlčaný. Súd preto žalobu v časti zamietol. Nakoľko nároky z týchto zmlúv sú premlčané, nemôže mať žalobkyňa ani naliehavý právny záujem na vydaní bezdôvodného obohatenia z týchto zmlúv. Žalobkyňa nemá ani naliehavý právny záujem domáhať sa osobitným výrokom určenia bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, keďže jej postavenie by sa ani po vyhovení žalobe nezmenilo a teda takéto určenie by neslúžilo v danej veci potrebám praktického života.

8. Iného názoru bol však súd prvej inštancie, pokiaľ ide o určenie, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX je bezúročná a bez poplatkov, keď žalobe v tejto časti vyhovel. Uzavrel, že táto zmluva nie je uzavretá písomne a tento nedostatok spôsobuje, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Žalobkyňa sa v tomto konaní nedomáhala vydania bezdôvodného obohatenia z tejto zmluvy, nakoľko z tohto úveru jej zostáva doplatiť sumu 999,05 eur.

9. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu konania právo. Strany sporu mali v danom prípade úspech len čiastočný.

10. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho zamietajúcemu výroku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa podľa jeho obsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobkyni právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. V dôvodoch odvolania na úvod vytkla súdu prvej inštancie, že dňa 6.10.2020 bol na pojednávaní vyhlásený rozsudok v inom znení, ako vyplynulo z písomného vyhotovenia rozhodnutia. Tvrdila, že na pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.990,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 30.10.2017 do zaplataenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni bola tiež priznaná plná náhrada trov konania voči žalovanému s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Súd prvej inštancie svoj záver o potrebe zamietnuť žalobu založil na zistení,

že jednotlivé úverové zmluvy, ktorých určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa žalobkyňa domáha, boli ukončené najneskôr ku dňu 18.8.2015, kedy žalobkyňa mimoriadnou splátkou vyrovnala pozdĺžnosti voči žalovanému. Pokiaľ ide o kreditnú kartu č. 3803092870 súd dospel k nesprávnemu záveru, nakoľko z výpisov z účtu Premium karty Home Credit je zrejmé, že žalobkyňa na kreditnú kartu vykonala poslednú úhradu dňa 21.6.2017, a nie 18.8.2015, ako nesprávne uzavrel súd prvej inštancie. Táto kreditná karta nebola ukončená ku dňu 18.8.2015 a na túto kreditnú kartu nebola ani vykonaná žiadna mimoriadna splátka. Súd v tomto smere dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ ide o úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.7.2013, z listinného dôkazu zo dňa 18.8.2015 „Prehľad doplatených zmlúv“ je zrejmé, že poskytnutý úver bol doplatený jednorazovou mimoriadnou splátkou vo výške 920,26 eur dňa 18.8.2015. Vo vzťahu k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2013, z rovnakého listinného dôkazu vyplynulo, že poskytnutý úver bol doplatený jednorazovou mimoriadnou splátkou vo výške 502,12 eur dňa 18.8.2015. Žalobkyňa má za to, že uplatnený nárok v čase podania žaloby premlčaný nebol. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech a o tom, kto ho získal. Pri posudzovaní otázky, kedy sa oprávnený dozvedel o bezdôvodnom obohatení je potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti oprávneného o vzniknutom bezdôvodnom obohatení a nie z jeho predpokladanej vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia. S poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 30.1.2019 sp.zn. I.ÚS 47/2019 pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je významný okamih úhrad žalobkyňou. Bezdôvodné obohatenie tvorí jeden celok, preto rozhodujúce je, kedy bezdôvodné obohatenie skončilo. Objektívna 3-ročná premlčacia doba začala plynúť od vykonania poslednej úhrady, t.j. od 18.8.2015. Z toho vyplýva, že 3-ročná objektívna premlčacia doba neuplynula pri spomínaných úverových zmluvách. Žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela najskôr dňa 27.6.2017, kedy adresovala žalovanému návrh - mimosúdnu dohodu o vrátení bezdôvodného obohatenia vo výške 862,15 eur. Subjektívna premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia teda začala plynúť týmto dňom. Je úplne logické sa domnievať, že spotrebiteľia by asi sotva platili, ak by mali vedomosť, že platiť nemajú. Ani názor súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa nemá na požadovaných určeníach naliehavý právny záujem nepovažuje za správny. Žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáha určenía, že ňou uvedené úvery sú bezúročné a bez poplatkov nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 písm. c/ C.s.p. Ide o osobitný druh žaloby vychádzajúci z ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. V tomto prípade nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.

11. Proti rozsudku, a to proti jeho vyhovujúcemu výroku v zákonnej lehote podal odvolanie aj žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobu v napadnutej časti zamietne. Uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Žalovanému nie je zrejmé, ako dospel súd k záveru, že úverová zmluva, u ktorej určil, že je bezúročná a bez poplatkov, nebola uzavretá písomne. Túto zmluvu v písomnom vyhotovení predložil žalobca spolu so žalobou ako listinný dôkaz. Vykol súdu prvej inštancie, že jeho odôvodnenie nemožno považovať za úplné a dostatočné tak, ako vyplýva z § 220 ods. 2 C.s.p. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax Súdneho dvora EÚ má za to, že v danom prípade úverové zmluvné podmienky boli odovzdané klientovi pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere a sú tiež dostupné na internetovej stránke veriteľa a preto nemusia byť nutne uvedené v jednom dokumente.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobkyne a žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadisk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

13. Odvolací súd je v danej veci toho názoru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho si nezabezpečil dostatočný skutkový podklad pre svoj záver o tom, či nárok žalobkyne je premlčaný. V dôsledku toho rozhodol predčasne.

14. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím dospel k záveru, že v danom prípade uplynula subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie nárokov titulom bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľských úverových zmlúv. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby stanovil odo dňa 18.8.2015, keď žalobkyňa mimoriadnou splátkou vyrovnala pozdĺžnosti voči žalovanému u zmlúv, ktorých určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa domáhala. Žaloba bola podaná

až po uplynutí tejto subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby, preto žalobu zamietol, okrem určenia, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 13.8.2015 je bezúročná a bez poplatkov, v ktorej časti žalobe vyhovel, keď mal za to, že táto zmluva nebola uzavretá v písomnej forme, čo spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

15. Odvolací súd nepovažuje názor súdu prvej inštancie, ktorý stanovil začiatok plynutia premlčacej doby odo dňa 18.8.2015 za správny.

16. Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, pokiaľ nebolo vykonané v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110).

17. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

18. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a pokiaľ ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, kedy k nemu došlo.

19. Podľa ustálenej súdnej praxe (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/169/2017, na ktoré poukazoval žalovaný v priebehu konania, ale i ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR napr. sp.zn. 1Cdo/67/2011 a iné) sa podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vedomosťou nerozumie znalosť právnej kvalifikácie, ale ide len o skutkové okolnosti, z ktorých možno dovodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie; nie je významné, či má oprávnený také právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť uvedené skutkové okolnosti. Pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je tak rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade dozvie, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Rozhodujúci je moment, kedy sa oprávnený subjekt dozvie skutkové okolnosti, relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde.

20. Pokiaľ ide o otázku začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade spotrebiteľských zmlúv, odvolací súd pripomína, že bolo prijatých niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (viď uznesenie zo dňa 31.1.2022 sp.zn. 7Cdo/181/2020, uznesenie zo dňa 28.9.2021 sp.zn. 5Cdo/29/2021, uznesenie zo dňa 31.1.2022 sp.zn. 7Cdo/79/2021 a iné), ktoré zaujali jednotný právny názor a vytvárajú ustálenú súdnu prax ohľadom zodpovedania otázky posudzovania skutočností, významných z hľadiska začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade spotrebiteľských zmlúv. Podľa tam vysloveného právneho názoru, ktorý vychádza z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 51/2020 zo dňa 9.6.2020, je v takých prípadoch nutné skúmať: 1. ktorá skutková okolnosť (skutkové okolnosti) je (sú) podstatné pre nadobudnutie vedomosti spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, potrebné pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby, 2. ktorým momentom spotrebiteľ nadobúda skutočnú vedomosť o uvedenej podstatnej skutkovej okolnosti (skutkových okolnostiach) a 3. o ktorú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia v danom prípade ide.

21. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa názoru tam vysloveného možno spájať s okamihom, v ktorom si žalobca musel byť vedomý toho, že bez existujúceho právneho dôvodu plnenia previedol na účet dodávateľa vyššiu čiastku. Významné nie je, či oprávnený subjekt má právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť tieto skutkové okolnosti a zistiť, že zmluva, podľa ktorej plnil, je neplatná. Preto pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné skúmať okamih, kedy oprávnený subjekt (spotrebiteľ) nadobudol skutočnú skutkovú vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Bez tejto vedomosti je spotrebiteľ v presvedčení, že jeho povinnosťou je (bolo) plniť zmluvne dohodnutý záväzok a splácať dlh splátkami vo výške dohodnutej v zmluve, ktorej návrh a podľa dôvery spotrebiteľa v súlade so zákonom vypracoval veriteľ (dodávateľ) ponúkajúci svoj produkt. Spotrebiteľova vedomosť o tom, že výška splátok (resp. celého konečného dlhu zahrňujúceho aj úroky a poplatky) je v úverovej spotrebiteľskej zmluve uvedená nesprávne, je sama o sebe skutkovou okolnosťou, nie okolnosťou právnou (zistenie o rozpore takéhoto zmluvného dojednaní so zákonom je len dôvodom nadobudnutia tejto vedomosti).

22. Vychádzajúc z tohto právneho názoru je potrebné v danej veci individualizovať, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Vychádzať pritom treba z reálneho momentu, kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Samotná okolnosť, z ktorej vychádzal súd prvej inštancie, a to že jednotlivé úverové zmluvy boli ukončené ku dňu 18.8.2015, kedy žalobkyňa mimoriadnou splátkou mala vyrovnať pozdĺžnosti voči žalovanému, nie je takou okolnosťou, z ktorej by bolo možné vyvodiť vedomosť žalobkyne o tom, že na strane žalovaného došlo na jej úkor k bezdôvodnému obohateniu.

23. Pokiaľ teda súd prvej inštancie vychádzal z toho, že ukončením zmlúv dňa 18.8.2015 začala plynúť subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie nároku titulom bezdôvodného obohatenia, jeho názor nemožno považovať za správny.

24. Súd prvej inštancie dospel z nesprávneho záveru o premlčaní nároku žalobkyne z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby vyvodil, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti jednotlivých úverových zmlúv. Preto ani takýto záver nemožno považovať za správny. Navyše sa odvolací súd stotožňuje s názorom žalobkyne o tom, že existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení nie je potrebné v danej veci skúmať podľa § 137 písm. c/ C.s.p., nakoľko z ust. § 137 písm. d/ C.s.p. vyplýva možnosť domáhať sa požadovaného určenia právnej skutočnosti, ak táto možnosť vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z.

25. Za nedôvodnú považuje odvolací súd námietku žalobkyne, že rozsudok bol súdom vyhlásený v inom znení ako vyplýva z písomného vyhotovenia rozsudku. Z vyjadrenia veci prejednávajúcej sudkyne na súde prvej inštancie vyplynulo, že k zverejneniu zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku v inom znení ako vyplýva z písomného vyhotovenia rozsudku došlo omylom.

26. Odvolací súd považuje za opodstatnenú odvoláciu námietku žalovaného, ktorý vytkol súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné v časti určenia, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.8.2015 je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu absencie jej písomnej náležitosti. Súd prvej inštancie tento listinný dôkaz, obsiahnutý na č.l. 17 spisu zrejme opomenul, keďže v odôvodnení rozhodnutia tento dôkaz žiadnym spôsobom nevyhodnotil.

27. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd postupom podľa § 389 písm. b/ C.s.p. zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

28. Úlohou súdu prvej inštancie bude po vrátení veci pri skúmaní otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby vychádzať z právneho názoru vysloveného v tomto rozhodnutí a zamerať dokazovanie na zistenie, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že ňou určené úverové zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov. Dokazovanie zameria na zistenie, či sa žalobkyňa o bezdôvodnom obohatení mohla dozvedieť najskôr dňa 27.6.2017, kedy adresovala žalovanému návrhu - mimosúdnu dohodu o vrátenie bezdôvodného obohatenia, ako tvrdila v podanom odvolaní. Po vykonaní potrebného dokazovania v tomto smere bude potrebné o nároku žalobkyne ďalej konať a rozhodnúť.

29. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).